

časopis 55. Loutkářské Chrudimi

VALLADLO

číslo 7.

čtvrtek 6. července 2006

ZÁVEREČNÉ SLOVO PŘEDSEDY POROTY

Často se divadlo přirovnává k obrazu světa. Divadlo, které obraz – výtvarno – pro svou existenci nutně potřebuje, je divadlo bábkové. Náš euklidovský svět se za poslední roky rozpadl a na jeho místo nastúpili různé geometrie, různé optiky pohľadov. Divadlo nám pomáha tento svet znova zrekonštruovať a pochopiť. Bábkové divadlo má na tomto poznani nemalý podiel. Má zvláštnu geometriu a optiku, je to optika humoru.

55. Loutkářská Chrudim len potvrdila, že bábkové divadlo reaguje na súčasný svet a prostredníctvom humoru ho aj interpretuje. Animácia v kontakte s hrou herca umožňuje vidieť udalosti zkratkovite a mnohokrát až vizionársky jasne. Tragika sa tak stretáva s komikou, obraz sveta sa stáva plastický.

Štruktúra prehľadky umožnila konfrontovať inšpiratívne predstavenia profesionálov s tvorbou ochotníckych divadelníkov. Liberecký Krásný nadhásil,

Barokní opera bratrov Formanovcov, Provázkařské Svůdné J. sa stali partnermi pre Balkón Rámusu z Plzně, Lady Em súboru Lady z Prahy, Něco o Edovi súboru Dodo z Prahy, Peť neděl v balóně ze Sudoměřic, či Potichu a Naglass súboru Tlupatlapa, Svitavy.

55. Loutkářská Chrudim skončila, skončil sa sviatok bábkového divadla, bábkari vrátili kľúč od mesta, scény opustili diváci a herci. Humor a poznanie však ostávajú s nami.

Vďaka vám, komedianti.

Jan Závorský

Rozhovor s třemi

Z Tlupylapy se uvolily tři členky, které se mnou za celou jejich tlupu udělaly rozhovor. Zeptala jsem se, jaké mají rády víno - ochutnat jsem ale nedostala, protože je čekají další dvě reprízy, tak aby jim zbylo.

Jaké pijete víno při představení? Máte oblíbenou značku?

Členka 1: Cabernet Sauvignon.

Ročník?

Č. 1: Dneska máme připravený 2001.

Členka 2: Počkej, ještě je tam nějaký...

Č. 1: A pak jsou ještě nějaký, ze začátku to je slabý, pak se to stupňuje... aby nám nebylo špatně taky.

Možná je to těžké odpovědět takhle zpatra, ale co je pro Vás hudba?

Č. 1: V tomto případě východisko, ale jinak...

Č. 2: Inspirace.

Připravujete už novou inscenaci se souborem?

Č. 2: Část...část souboru ano.

Č. 1: Část možná. Tohle je právě možná takový večírek na rozloučenou pro nás, už se asi nesejdeme, ale určitě to ještě nezaniká.

Č. 2: Možná už nás nebude taková tlupa. Už nebudeme Tlupatlapa.

Co říkáte představením na 55.LCH?

Č. 1: Možná Pachýř, Macbethka...

Č. 2: Macbethka rozhodně.

Členka 3: A ten...Eda. Ten byl krásnej, takový odreagování.

Děkuju Vám za rozhovor.

zš

bez váhaní

- Moc se mi to líbilo.
- Mně se to líbilo, ale pro děti to asi ještě nebylo.

- Mno, zajímavý.
- Jo, hezké to bylo.
- No tak... zas něco jinýho.
- Skvělá atmosféra.
- Krásné malování světlem.
- Jak málo stačí.
- Světlo + sklenice = užasno

POTICHU A NAGLASS LS TLUPATLAPA, SVITAVY

*úvahadlo
poročovo*

... alebo bez slov a na skleničky. To je způsob, akým súbor Tlupatlapa zo Svitav vytvára na javisku poctivý, múdry, výtvarne originálny divadelný tvar, ktorý ani tak nie je interpretáciou ako demonštrovaním príbehu vysokej spoločnosti počas jedného večera, jedného žuru. Súbor nijak priamo túto situáciu takto nepomenuje, avšak kostýmy, privítanie vo foyeri divadla ako aj úvodná mizanscéna dáva tušiť práve vyššie spomínanú situáciu.

Atmosféra inscenácie je vytváraná silnou a originálnou vizuálnou stránkou, s použitím

animácie rôznych skleničiek, cez ktoré sa príbeh vypravuje. Je podporená zvukovo-hudobným plánom, ktorý okrem Phillipa Glassa vytvárajú aj samotný herci hrou na skleničky či svojim telom. Inscenácia pôsobí veľmi kompaktna a napriek tomu, že v priebehu inscenácie nezaznie ani jedno slovo, môžeme čítať konflikt mileneckého trojuholníka, ktorý sa vypointuje na záver akoby ranným prečítaním. Predstavenie je silne asociatívne a otvára priestor pre diváka, aby si však mnohé motívy dotváral a konkretizoval sám, na základe osobných konotácií.

Je vzácné, ako súbor, okrem toho, že zvláda všetky remeselné stránky, potrebné ku tvorbe divadelnej inscenácie, nerezignuje ani na hľadanie nových, originálnych výrazových prostriedkov a ich použitia, či originálnej formy „rozprávania“ príbehu. Súboru Tlupatlapa patrí aj pre túto stránku inscenácie vysoké ocenenie a vďaka.

Peter Janků

na váškách

na váškách

+ letadélko Káně

Jak tam krásně létala ta světýlka na lehoučkou, vzdušnou hudbu. To se mi líbilo, to jsem bylo tak spokojené... makovičky tam tancovaly, bludičky - světýlka taky, vínečko teklo proudem. Krásné, krásné, poetické... jéjéj!

+ krásná Pamela

Tý jo! To jsem teda fakt koukala, jako super nó... se mi to dost líbilo. Černá je furt v módě, tou se nikdy nic nezkazí. Stačí jen použít pár doplňků, třeba mašli ve vlasech, a outfit na večírek je hotov. A holky byly hezký, tak co. Navíc se jim to povedlo celý jako prosvítit, celý to představení. Fakt ty jo, jak... co víc říct. Sem z toho vopravdu nadšená. Cool věc.

+ Ježek

Bylo to jako krásné voňavé jablíčko. Jako když v noci na zahradě pozoruju hvězdy. Tíše si poletuji po obloze a všude okolo to krásně zpívá, šumí, šustí a v skrytu tmy se odehrávají různé osudy.

- Madame Pumpadour

Býla jsem z toho selá puf! Pošát tam něco popíjet. To si z toho představení udělali prro sebe veširrek a nis vis. Sô v tom mělo byt sa mýšleku? To býlo jen takové plutí bezé smýslu. Jen takové blikání prro nis za nis.

- Zlatý Bažant

Hm... bažant na víně... bažant ve vaně... Naštvalo mě, že to nenechali kolovat. Vůbec jsem nechápal, co tam měly znamenat ty makovice. A to improvizované páření sklenic uprostřed představení bylo nevyhovné. Fuj!

- Willy Wonka

Chybělo tam mnoho... Chyběla tam čokoláda! Ale je pravda, že v té tmě sice vypadali všichni herci jako černí Umpa-lumpové. Viděl jsem jen jakási mihotavá světélka, která mě dokonale uspala. Vzhůru by nevydržel ani ten vzorný Karlík.

PŘÍBĚH O KRÁSNÉ DEIRDRE

LS BĚŽNÁ HLAVA, PRAHA

*uvahadlo
poročovo*

Sedm herečů v této hře. A tato sedmička je šťastné číslo. Sympatické představení znělo kompaktně, loutky, scéna, herectví i hudba bylo stylizováno do smutné krásy. A mnoho se podařilo – vyprávění příběhů, jdoucí po vyjádření archetypálních motivů legend – zrod, láska, zrada, pomsta, smrt. Také scény v první polovině příběhu

byly vizuálně krásné obrazy (pohyb zakletý do kostýmu druida, první setkání D. a N., metaforické určení si své Alby). Je pravdou, že dost možností zase nebylo využito. Třeba loutky nenesly jasně charakter postavy, těžko se tou postavou pak stávají. Zvlášť když demonstrovají herectví, jdoucí přes rituál, přináší jistou monotónnost. Tak jak je to inscenačně uchopené, rituálně, ale s touhou vyjádřit se hluboce, je jasné, že lidé na této inscenaci pracovali s upřímností. Herectví s loutkou mohlo k nám ale důrazněji promluvit, mnohdy dohrát jasně situaci, přesvědčivěji jednat. Chytili pevně za srdce a zmáčkli. Abychom neměli možnost zůstat mimo.

Blanka Šefrnová

na vářkách

+ Mirek Spáčil

Výtvarná stránka byla vyřešená místy opravdu bezchybně a hře leckde výrazně pomohla... navíc vyvedeno čistě a jednotně.

+ Cibulačka

Na inscenaci je poznat, že si s tím Běžná hlava dala moře, moře práce.

+ Jiřina Žáčková

Příběh o krásné Deirdre, psst, ticho, ani se nehni. Dávné Irsko se ti zjeví, možná skutečně se stalo, kdo ví... Mám ráda Běžnou (Jakubovu) hlavu, přeji hodně zdarů.

na vářkách

- Štětináč

Celé představení mi vadilo neskutečně kožené herectví protagonistů... mělo to být podtržení jakési mýtičnosti? Nevím, celé představení mi to kazilo.

- Pankreas

Scénická hudba, jistě. Ale proč celá napsána v jedné či dvou tóninách? Proč jediná změna z dmoll do Ddur? Pro příště oživte! Rozmáchněte se, už takhle byla inscenace dost monotónní!

- Ježek

Jednou jsem za plotem viděl soutěž „O zlatou tělku“, a tihle chtěli zlatou medaili. Ufufuf.

Rozhovor s Jakubem Těšínským

Letos naposledy jsem se po představení vydal obtěžovat představením vyčerpané protagonisty. Moji poslední obětí byl člen souboru Běžná hlava z Prahy, pan Jakub Těšínský.

Jak jste narazili na tuto pověst? Pamatujete si to ještě?

My jsme dlouho vybírali tu předlohu, podle který bychom to dělali, nás prostě strašně zaujaly keltské mýty a legendy, který jsou úplně jiné než naše pohádky a doufáme, že se to podařilo přenést do toho představení.

Ze celou dobu existence souboru jste zpracovali jen čtyři inscenace. Co to bylo?

Bylo to... teď nevím přesný název... Montak (tak nějak to znělo, pozn. red) aneb Co se dalo v hlavě člověka po probuzení, potom to byl Kolombus, jmenovalo se tu Uvznutí, podle cesty Kryštofa Kolumba... a to čtvrtý... to už si ani nevzpomenu.

A vybíráte předlohu podle nějakého plánu?

No... všechno je to to, co nějak zajímá soubor, co se nás nějak dotýká, takže to není nějaký zvláštní plán.

**Díky, mějte se pěkně.
Adieu.**

tb

bez váhání

- Na mě to působilo hrozně ploše, to představení, ať už šlo o lásku, přísahu, čest, boj, všechno to bylo na stejné úrovni, ale zase si mi líbilo třeba zpracování loutek. Celkově se mi to ale moc nelíbilo.

- Mně se to líbilo, osobně. Myslím, že to měli dobře zpracované, líbila se mi výtvarná stránka i jak to herečky zvládli. Měla jsem z toho takový příjemně mrazivý pocit.

- Scéna byla taková jednoduchá, ale přitom hezká, jinak to bylo výborné provedení.

FESTIVALOVÉ FOKNO do loutkářských tradic

TŘI ZLATÉ VLASY DĚDA VŠEVĚDA LS KLUBÍČKO NAPAJEDLA

Dnes jsme se rozloučili také s Oknem do loutkářských tradic, nedílné součástí letošní LCH. Viděli jsme Tři zlaté vlasy děda Vševěda souboru Klubíčko z Napajedla. Šlo o velké plátno, jak co do velikosti scény, která z inscenací Okna... působila v Husovce nejméně provizorně, tak co do rozsahu; představení mělo přestávku. Iluzivní marionetové divadlo děti patrně zaujalo, i když jsem - jako v cyklu Okno do loutkářských tradic - vůbec - neslyšel, že by se děti o své loutkové hrdiny strachovaly a nabádaly je k opatrnosti anebo se něčemu smáli. Princeznina emancipovanost, kdy odmítala tatínkovi a také když se okamžitě zamilovala do Plaváčka a chovala se k němu, jako by už dávno byli jedna ruka, to vše rozesmávalo spíše starší publikum. A tak si jedna malá divačka hledala kontakt s představením spíše tak, že do kuželu světla procházejícího nad její hlavou strkala ruku, jestli se to projeví na nasvícené loutce. Inscenaci provázely tři sudičky, které byly zároveň dobrými pomocnicemi všude, kde bylo třeba na scéně něco udělat, anebo když bylo třeba vyšším zásahem vstoupit do děje.

Šlo tedy spíše u druh divadla pro děti, které chce své diváky spíše zaujmout svojí iluzivností, než s nimi vést dialog.

Petr Vydra

Váhadlo 55. Loutkářské Chrudimi

Redakce: Zuzana Šebestová, Tomáš Brožík, Petr Vydra

Grafika: Tereza Komárková a David Babka

Foto a sazba: Michal Drtina

Uzávěrka: 6. 7. 2005 v 18:30

Vychází: 6. 7. 2005 ve 21:00

Neprošlo jazykovou úpravou!

CENY UDĚLENÉ NA 55. LOUTKÁŘSKÉ CHRUDIMI

Cena souboru Pachýř Pačejoff z Plzně

za osobitý autorský a herecký přístup v inscenaci Koláč sledovanosti

Cena souboru Rámus z Plzně

za odvážnou a objevnou dramaturgii v inscenaci Balkon

Cena Jiřímu Polehňovi

za výtvarné zpracování inscenace Tajemství pohádkových knížek souborů Poli z Hradce Králové a Čmukaři z Turnova

Cena Kateřině Štolcpartové

za výtvarný plán inscenace Lady Em souboru Lady z KALD DAMU Praha

Cena Josefu Brůčkově

za výtvarnou podobu loutkového plánu inscenace Pět neděl v balónu souboru LSD ze Sudoměřice

Cena souboru Běžná hlava z Prahy

za stylovou čistotu výrazových prostředků v inscenaci Příběh o krásné Deirdre

Cena Marcele Máchové, Tamaře Urválkové a Michaele Procházkové

za herecké výkony v inscenaci Něco o Edovi souboru DODO z Prahy

Cena souboru Tlupatlapa ze Svitav

za inscenaci Potichu a naglass

Na mezinárodní divadelní přehlídce Jiráskův Hronov porota nominuje inscenaci

Potichu a naglass souboru Tlupatlapa ze Svitav
a doporučuje inscenaci

Balkon souboru Rámus z Plzně
a inscenaci

Pět neděl v balónu souboru LSD Sudoměřice

Hromádka Z JISTEBNICE

Před 591 lety byl upálen Hromádkův velký vzor Jan Hus. Snad proto po něm tento čin Hromádka opakoval.

